

- Чому Олексій любить купувати хліб у крамниці на розі його вулиці?
 Які запахи нагадують Олексію дитинство?
 Як бабуся ставилася до хліба?
 Що вона про нього казала?
 Який хліб Олексій зазвичай купує в крамниці?

 Знайди дев'ять назв хлібобулочних виробів. Обведи їх кольоровими олівцями.

п	я	б	а	г	е	т	к	а	л	а
а	ц	к	к	р	о	а	т	а	п	ч
л	и	и	р	а	г	б	о	к	и	к
я	н	л	у	л	и	к	н	л	р	о
б	у	б	а	с	а	н	б	у	і	ж

Нічна фіалка теплого літа

У доглянутому саду, поміж екзотичних дерев і кущів, на краю клумби росла непримітна маленька квітка — матіола. Вона була тендітною й ніжною, її чотири пелюстки нагадували ранкову зорю, що сповіщала про світанок. Квіточка була дуже скромною. Вона соромилася розцвітати вдень поруч з пишними трояндами та величними ліліями. Їй здавалося, що вона не може змагатися красою з такими яскравими і розкішними квітами, тож ніхто й не погляне на неї.

Удень, коли літнє сонце зігрівало клумбу, матіола терпляче чекала, поки на землю зійде прохолода. Щойно день починав згасати, сонце золотило верхівки дерев прощальними променями, а у вечірніх сутінках повітря ставало прозорим і чистим, матіола розцвітала... Цілюща свіжість ніжно торкалася її пелюсток, і вони розкривалися, даруючи світу чарівний аромат.

Одного вечора, коли темрява вже огорнула землю, до матіоли злетілися світлячки. Вони ніжно мерехтіли в повітрі, мірадами маленьких зірочок кружляли довкола.

— Нарешті ти розквітла, найпрекрасніша серед усіх квітів! — радісно загомоніли вони. — Ми так чекали цієї ночі, щоб привітатися з тобою й насолодитися твоїми пахощами!

Матіола зняквіла від таких слів і сором'язливо опустила пелюстки.

— Але ж я така маленька і непримітна... Удень на мене ніхто не звертає уваги, бо поруч квітнуть троянди й лілії...

Світлячки засміялися їй, огортаючи матіолу саявом, закружляли у вирі чарівного світла.

— Не всім потрібне палюче сонце, — м'яко сказав один із них. — Ми теж не світимо вдень, але вночі наші вогники сяють, як коштовні діаманти. І твій аромат, матіоло, — це найкращий подарунок для нас. Саме в твоїй п'янкій красі є особлива сила, що наповнює ночі магією спокою й ніжності.

— А ми станемо твоїм сонцем, твоїми зорями і місячною доріжкою, щоб усі побачили твою красу, — додав інший світлячок.

Матіола розкрила свої пелюстки ширше й уперше відчувала, що вона прекрасна, бо стільки яскравих очей захоплено дивилися на неї з любов'ю і вдячністю.

Раптом скрипнуло вікно над клумбою, і в сад визирнула маленька дівчинка. Вона зачаровано вдивлялася в ніжне саяво і, вдихаючи аромат, прошепотіла:

— Боже, як я люблю, коли розцвітає матіола — нічна фіалка теплого літа.

Світлячки замиготіли ще яскравіше, а матіола, усміхаючись, щедро дарувала усім свої пахощі.

Зоряна Братушак

